

fra gammel Tid. Udvalget maa derfor formene, at der ved Salget ikke bør afskæres Muligheden for en saadan Stations Anlæg. Der kunde derhos blive Spørgsmaal om paa dette Sted at indrette Bolig for en Opsynsmand. Til Opnaaelsen heraf vil der ved Salget være at forbeholde Staten de fire Parceller, Matr.-Nr. 2 b, 3 c, 9 b og 21 e af Grensten By og Sogn — beliggende paa den Gaarden modsatte Side af Aaen — samt de i Aaen beliggende Holme af Matr.-Nr. 5 af Frisenvold Hovedgaard, medens Resten af denne Hovedparcel, altsaa Hovedbygning og Avlsbygninger samt Agermark og Engjord, og den længere nede ved Aaen beliggende Englod, Matr.-Nr. 31 af Stevnstrup By, Grensten Sogn, bortsælges. Endelig maa Staten forbeholde sig alle til Gaarden hørende Fiskerirettigheder, ikke blot den særlige Ret til Fiskegaard i Gudenaå og andre særlige Rettigheder nedad Aaen og i Fjorden, der tilkommer Gaarden, f. Eks. i forskellige Strømme ved Randers, men ogsaa den Ejeren af Ejendommen i Henhold til Ferskvandsfiskerilovens § 1 som Lodsejer eventuelt tilkommende almindelige Ret til Fiskeri indtil Midten eller Midtstrømlinien i Aaen. Det maa ganske vist herved bemærkes, at Randers Fjord af nogle formenes at gaa til Fiskegaarden, og at det følgelig er tvivlsomt, om der eksisterer nogen Lodsejerret til Fiskeri ved Fiskegaarden, naar det særlige Privilegium berøves den. Men for det Tilfælde, at denne Antagelse om Fjordens Udstrækning ikke maatte være holdbar, eller „Fjorden“ i hvert Fald ikke naar Fiskegaardens Jorder, maa en eventuel Lodsejerret skilles fra Grunden, idet det selvfølgelig vilde være uheldigt for en fremtidig Forsøgsanstalt eller et Fiskerianlæg, om en Genbo paa Frisenvold tidligere Fiskegaard havde Ret til Fiskeri dersteds, om end det kun var den almindelige Lodsejerret, der efter Salget kunde være Tale om. Det vil derfor være fornødent ved Salget af Fiskegaarden udtrykkelig at undtage denne Fiskeriret, der efter den almindelige Ferskvandsfiskerilovgivning, jfr. Lov af 4. Maj 1907 § 1, 2det Stykke, ikke kan skilles fra Grunden for bestandig uden ved en særlig Lov.

I Vilkaarene for Afhændelsen af Hovedparcellen vil der endelig være at optage de fornødne Bestemmelser om Ret til Adgang over den solgte Ejendom ad Vejen over samme til Aaen, til eventuelt Anlæg af Køre- og Gangbro fra den solgte Ejendom til Holmene og Parcellerne paa den modsatte Bred og om fornøden vederlagsfri Afgivelse af Grund til en Vej til denne Bro, samt endelig om Ret til Færdsel paa den solgte Ejendom langs Bredden af Aaen for at kunne røgte og passe de Fiskeriindretninger, som man i sin Tid maatte finde for godt at opstille i Aaen i Forbindelse med Bredden. Disse Bestemmelser vil ved Salget være at læse som servitutstiftende paa Hovedparcellen. Udvalget har herefter den Ære at forelægge det høje Ministerium det som Bilag 2 hostrykte Forslag til Lov om Afhændelse af en Del af de til Frisenvold Fiskegaard hørende Jorder.

I Forbindelse med Salget af Frisenvold Fiskegaard skal Udvalget endnu fremdrage, at det under Forhandlingerne med Befolkningen om denne Sag meget stærkt blev gjort gældende af Beboere fra Væth og Grensten Byer, at der ved den i Aaen ud for Fiskegaarden anbragte Hæk bevirkes en Tilsanding og Opstemning i Aaen med deraf følgende Oversvømmelser, der virker i høj Grad skadelig paa deres Enge. Omend dette Forhold ogsaa i nogen Grad kan tale for Fiskegaardens Nedlæggelse, vilde dette vel ikke have nogen afgørende Betydning, hvis i øvrigt alt talte for dens Bevaring, men paa den anden Side vilde Udvalget finde det rimeligt, om Staten, hvis den maatte skride til en Nedlæggelse af Fiskegaarden, da foranledigede den i Tidernes Løb